

- Jan Angelo Zeyer (1878 – 1945)

metodický průvodce, varianta B a C

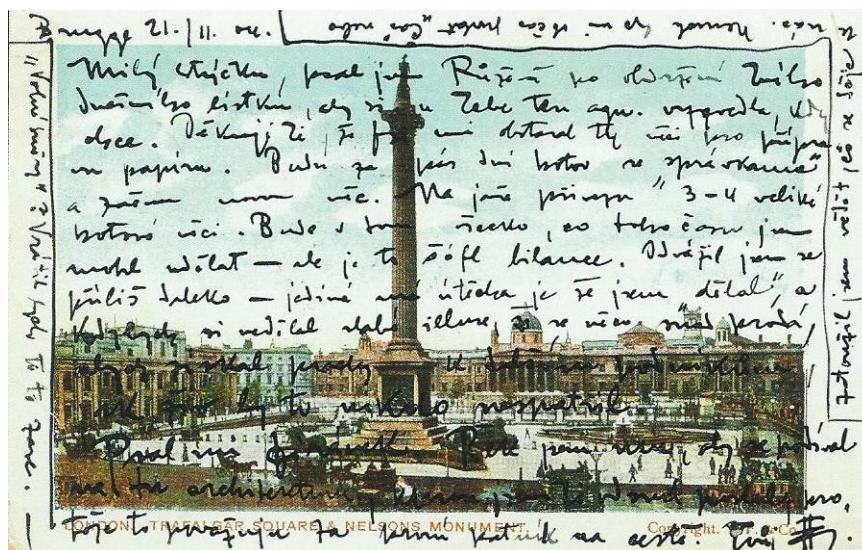

Zdroj: Bednařík, F. *V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918*, Praha, Památník odboje, 1927, s. 589

I. Zahraniční cesty a pobyt v Bruggách

Mladý Jan Angelo Zeyer se na radu svého profesora ak. malíře Václava Brožíka vydává, po svých studiích na pražské výtvarné akademii (1896-1900), na umělecko – poznávací cesty po Evropě i po světě. V letech 1906 až 1913 se usadí v belgických Bruggách. Roudnický mecenáš a zakladatel obrazové galerie, August Švagrovský, Jana Angela finančně i psychicky podporuje.

DOK 1: Dopis Angela Zeyera Augustu Švagrovskému

(...) Děkuji Ti, že jsi mi obstaral ty věci (...) Na jaře přivezu 3-4 veliké hotové věci. Bude v tom všecko, co toho času jsem mohl udělat – ale je to „šófl“ bilance (...) jediná má útěcha je, že jsem dělal, a kdybych si udělal slabé iluze, že se něco snad prodá, abych získal prachy k dalším podnikům, jak živ by to nikdo nespátřil.

(...) Zatoužil jsem vědět, co se děje u nás [v Čechách]. Nemoh bys mi občas poslat „Čas“ nebo „Volné směry“? Vrátil bych ti to zase.

Zdroj: *Fond pozůstalost J. A. Zeyera*, Galerie moderního umění Roudnice nad Labem

- Z oslovení dopisu zjisti, v jakém příbuzenském poměru byli Zeyer a Švagrovský. Švagrovský byl Zeyerův strýc, jak nás o tom informuje oslovení v dopise „Milý strýčku“. Alois Švagrovský, bratr Zeyerovy matky Františky Švagrovské, byl velkým milovníkem umění. Angela podporoval nejen finančně. Poté, co byl Zeyer roku 1916 zraněn do oka a hůře viděl, měl tendence opakovaně zanechat kariéry malíře, což mu Švagrovský ustavičně rozmlouval.
- Kdy a kde byl dopis napsán? Opiš příslušnou pasáž. „Bruggy, 21.2.“ Datum se zachovalo bez letopočtu. Předpokládáme, že pohled pochází z let 1900 – 1913, kdy Zeyer cestoval po Evropě, či pobýval v Bruggách (1907 - 1913). Ještě pravděpodobnější se zdá být rok 1904, kdy podnikl cestu do Londýna a Brugg, odkud přivezl „3 až 4 velké obrazy“¹
- Jaké město je zobrazeno na pohledu a o čem to vypovídá vzhledem k Zeyerovým cestám (viz popisek vlevo dole pod obrázkem)? Trafalgarské náměstí v Londýně. Pohled je dokladem ze Zeyerova zahraničního pobytu. V první dekádě 20. století Angelo tvořil a vystavoval kromě Belgie také v Anglii a Skotsku.
- Charakterizuj finanční situaci malíře Zeyera na základě ukázky. Dokázal si na sebe vydělat jen ze své umělecké činnosti? Za co asi Švagrovskému v dopise děkuje. Z dopisu je evidentní, že se nemohl vždy spoléhat na to, co se z jeho díla prodá. Potřeboval finanční kapitál, který mu Švagrovský opatřoval. Později, roku 1906, Zeyer uzavřel výhodnou smlouvu s nakladatelstvím B. Kočí a zavázal se malovat knižní ilustrace. Za to pak dostával 500 Kč měsíčně.²
- Co požaduje od Švagrovského? Uved' názvy obou časopisů o umění. Chce znát novinky z českého kulturního dění a prosí o časopisy „Čas“ a „Volné směry“. I přes svou snahu se Zeyer zvláště v době, kdy pobýval v Bruggách (1907-1913), odcizil od domácí umělecké scény. Po svém návratu do vlasti 1919 se již nikdy plně nezačlenil do generace českých malířů.

¹ Hlaváčková, M. *Katalog k souborné výstavě J. A. Zeyera*, Galerie v Roudnici nad Labem. Duben-červen 1988, s. 23

² ibidem

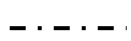

II. Důstojník rakousko-uherské armády

Angelo Zeyer je v roce 1914 vyslán jako důstojník rakousko-uherské armády na krakovskou frontu. V zimě na přelomu 1915/16 pak bojuje v Kotoru a v lednu je u Lovčenu vážně raněn do oka, načež se vrací do Prahy na léčení.

DOK 2: Mapa znázorňující povrch krajiny Boky kotorské (dnes na rozhraní Chorvatska a Černé Hory)

Zdroj: <https://maps.google.cz/>

- státní hranice mezi Rakousko-Uherskem a Černou Horou
- kóta vrcholu Lovčenu 1769 m n.m.
- Kotor

DOK 3: Svědectví čs. legionáře Františka Kryštofa z bitvy o Lovčenu

(...) Spousty hladového srbského vojska, které táhly černohorským územím, vybrakovaly vše, co bylo k snědku. A jako vždy, tak i nyní, je spojenci, nechali na holičkách (...) Bombardování Drače, útoky na lovčenskou skupinu, postup Bulharů – tyto události budí paniku (...) 21. prosince 1915 : Černohorské vojsko je pět dní bez chleba. Národ je zcela vyhladovělý...

(...) Počátkem ledna 1916 rakousko-uherské voje, osvěžené novými posilami, zkoumaly častými a silnými přepady, kde by bylo možno prolomit černohorské řady. 7. ledna zahájil nepřítel všeobecný útok. Podle prudkosti dělostřelectva bylo zřejmé, že hlavním cílem Rakušanů je Lovčenu. Tisíce granáty, vybuchující s ohnivým třeskem v kamenitých stráních, drtily balvany v nesnesitelné úlomky a rozhazovaly tuto tříšť daleko na všechny strany, ohrožující na životě každého, kdo se odvážil vyjít z úkrytu.

Černohorské dělostřelectvo odpovídalo na každých sto střel jedním výstřelem, neboť byly baterie, které měly sotva 20-30 ran pro každou hlaveň. Pěchota, která po čtrnáct dní nedostávala již chleba, nemohla v tomto pekle (...) odraziti svěžího útočníka, jemuž na sta děl razilo cestu na Lovčen.

DOK 3b: Osobní dopis černohorského krále Nikoly

12. ledna 1916: Sire, Vaše vojsko obsadilo dnes mé sídelní město. Černohorská vláda je nucena žádati císařskou a královskou vládu o mír (...) obracím se předem na Vás, abyste se zasadil o čestný mír tak, aby jej mohla snést důstojnost mého národa (...) Doufám, že Vaše milostivé a rytířské srdce nedopustí, abychom doznali pokoření, kterého jsem si nezasloužil.

(Zdroj: Kryštof, F. Lovčen, Hradec Králové, Fr. Šupka, 1927)

- Na mapě najdi údaje obsažené v legendě. Popiš povrch (reliéf) území, z kterého nastoupila boj R-U vojska a na druhé straně černohorsko-srbská armáda. Proč byl Lovčen tak strategicky důležité místo?
Rakouské vojsko muselo od pobřeží zdolat opevněné vrcholky, kde na ně čekala černohorská armáda. Ta měla výhodu vysoko postavených pozic, vrchol Lovčen byl nejvyšší v kraji. Úzký pás dalmatského pobřeží s městem Kotor náležel Rakousku – Uhersku. Boka (tj. záliv) kotorská byla dobře opevněna sítí pevností, které kontrolovaly přístup od moře. Z opačné strany, tj. ze skalnatého vnitrozemí, však tento úzký pás rakouského území již od počátku války ostřelovalo vojsko Černé Hory. K rozhodujícímu střetu došlo však až na začátku ledna 1916.
- O jakých spojencích se v textu nepřímo mluví (vyjdi z opozice Centrálních mocností a Dohody)?
Francie, Británie a Rusko tvořily tzv. Dohodu, tj. vojenský pakt namířený proti Trojspolku (později Centrálním mocnostem). K posledním se kromě Německa počítalo právě Rakousko – Uhersko, dále pak Bulharsko a Turecko.
- Charakterizuj stav černohorské a R-U armády na počátku bitvy o Lovčen.
Černohorské vojsko bylo vyčerpané, špatně živené a nedostatečně vyzbrojené. Na vině bylo především nedostatečné zásobování. Spojenci (Dohoda) přislíbili zásilku proviantu. Spojenecká loď však byla potopena rakouskými ponorkami dřív, než vjela do přístavu. Navíc do Černé Hory proudily hordy srbského zbídačeného vojska, které ustupovalo do hor před Bulhary. Sami hladoví Černohorci nebyli schopni nasytit své srbské spojence. Rakušané měli naopak čerstvé lidské síly a dostatek munice.
- Proč myslíš, že důstojník Angelo Zeyer utrpěl zranění oka? Co ho mohlo zranit? (vyjdi z textu).
Všudypřítomné skalní úlomky vyvolané dělostřelbou do lovčenských skalisek mohly zavinit jeho zranění
- Co černohorský král Nikola ve svém dopise žádá? Obrací se přitom na představitele určitého státu. Uhodni jméno panovníka i státu. Na jaké vlastnosti panovníka apeluje?
Král Nikola žádá o mír R-U císaře Františka Josefa I. Zdůrazňuje rytířské ctnosti po vzoru starobylých reků a panovníků „z boží vůle“ (viz křesťanské rytířské ctnosti ze středověku).
- Autorem DOK 3 je čs. legionář v srbské armádě František Kryštof. Na druhé straně barikády je zase osobní příběh důstojníka Angelo Zeyera v rakouské

uniformě. Zamysli se nad tím, co měly obě osobnosti společné a rozdílné. Jaká byla asi jejich motivace a bojové nadšení?

Angelo Zeyer	František Kryštof
Společné oběma: Oba byli vojáci na stejné frontě (tj. srbské) a prožívali stejné strasti i hrůzy války. Stáli však proti sobě, každý v jiné zneprátelených armád. Byli si tedy protivníky.	
Důstojník R-U vojska	Čs. legionář na srbské frontě
Předpokládáme, že jakožto Čech bojoval spíše z povinnosti, tj. z donucení.	Nejprve působil v srbské armádě, poté v Černé Hoře, aby bránil samostatnost jihoslovanského státu.

- Kdo přesně se střetl na srbsko – černohorské frontě (armády kterých států, kdo proti komu)? Vyjdi z textu.

...R-U...
...Bulharsko.....

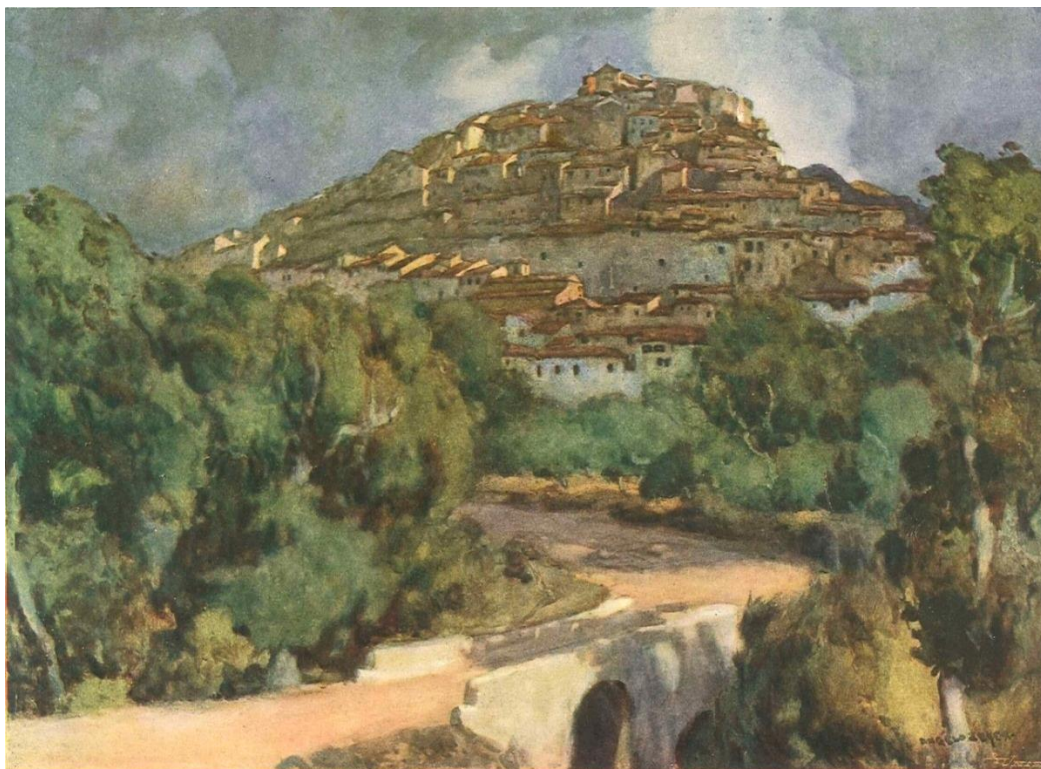
X

...Černá Hora...
.....Srbsko.....

III. Legionář na italské frontě

V posledních dvou letech války (1917-18) se Angelo Zeyer angažuje ve prospěch čs. legie v Itálii. Po válce se vrací, aby obrazem zachytil památná místa bitev a města se sídly velitelství čs. vojenských pluků a praporů.

DOK 4: Angelo Zeyer: Padula

Zdroj: Bednařík, F. *V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918*, Praha, Památník odboje, 1927, s. 496

Od roku 1915, kdy Itálie vstoupila do války na straně Dohody, proudili zajatí vojáci do nitra Itálie, kde byli internováni v zajateckých táborech. Jedním z nich byla Padula.

DOK 5: Zajatecký tábor vojáků z c. k. armády

Historický klášter padulský stal se tedy od listopadu 1915 táborem rakousko-uherských zajatců (...) Byli to Němci a Maďaři, kteří projevovali příliš okatě své rakušácké smýšlení, čímž pobouřili hlavně Jihoslovany, takže došlo až ke rvačce.

(...) Hmotné postavení zajatců bylo na poměry dosti dobré, každý měl svůj kavalec, slavník, polštář, dvě pokrývky a prostěradla (...) Strava byla hojná a výživná.

Velký příliv [zajatců] nastal v srpnu [1916] po bitvě u Gorice. V prvním roce války umísťovali totiž Italové zajatce pouze ve starých budovách, snad v domnění, že válka brzy skončí a zajatců nebude mnoho. Později teprve začaly se stavět dřevěné baráky, v nichž se dalo na poměrně malé ploše ubytovati mnoho lidí... V listopadu byli již všichni zajatí přemístěni z kláštera do baráků. Místnosti byly přeměněny na kanceláře, skladiště a nemocnici. Zhoršení stavu bylo pozorovati i na stravě. Od 1. prosince nedostávali zajatci ráno kávy, nýbrž sýr, kaštany, pomeranče, ořechy a slanečky. Maso dáváno jen třikrát týdně, dávka chleba zmenšena.

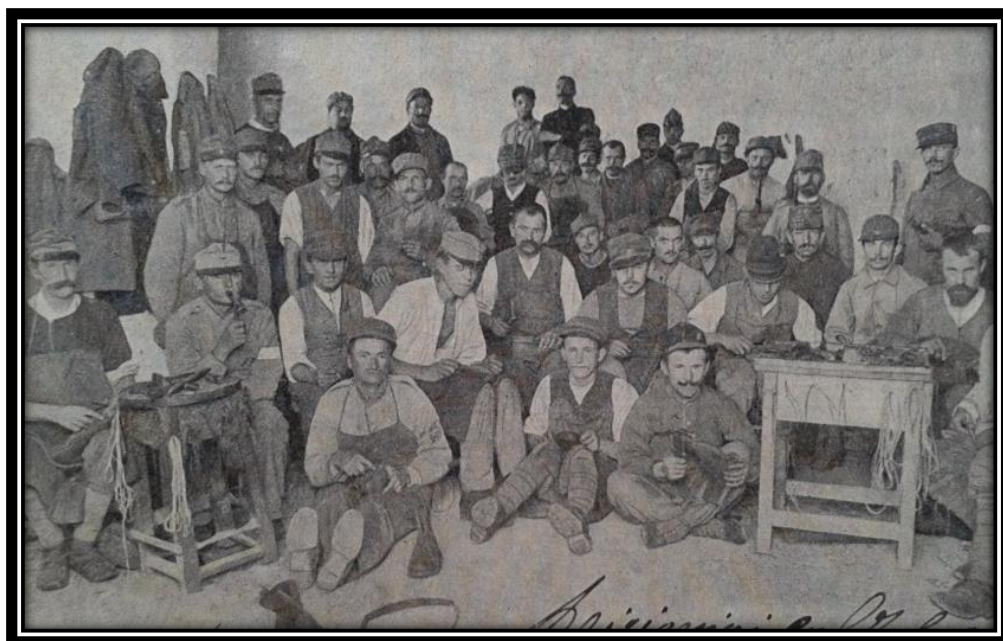
Zdroj: Bednařík, F. *V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918*, Praha, Památník odboje, 1927, s. 72-160

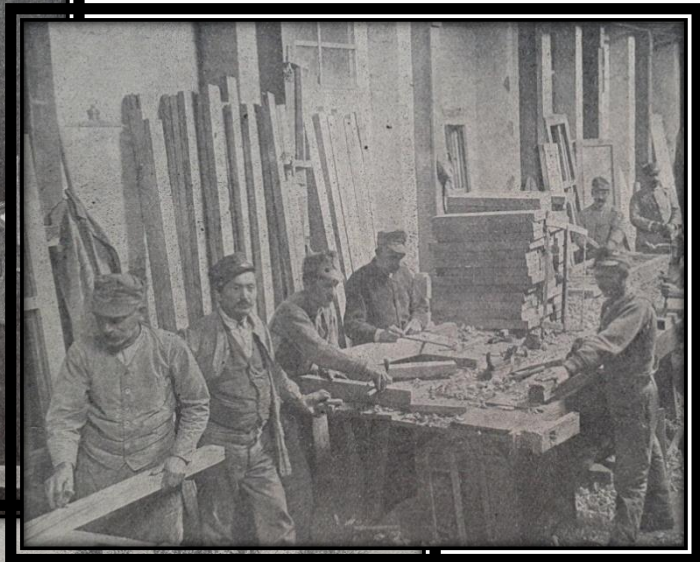
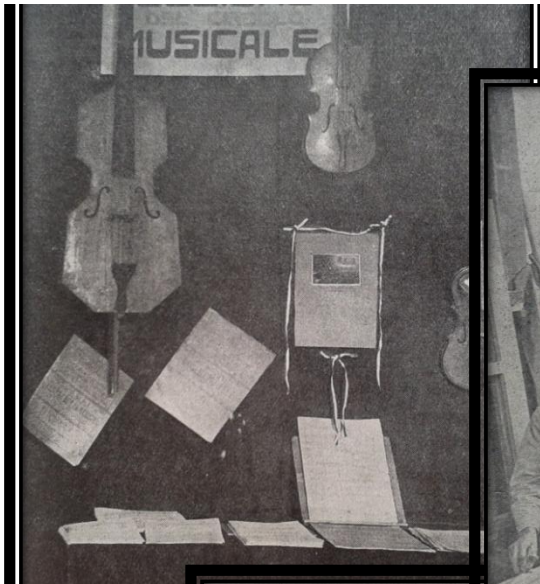
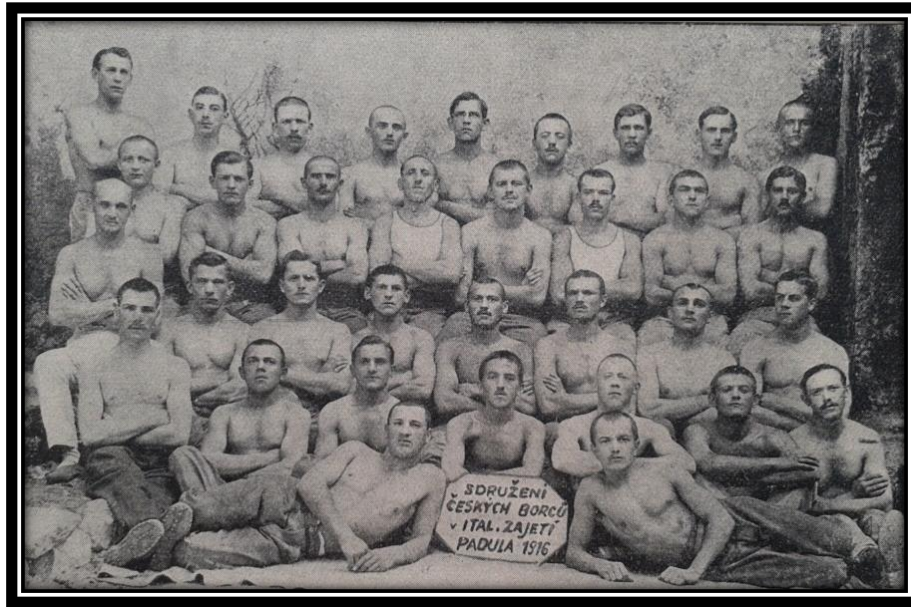
- **Jmenujte místo internace rakousko-uherských zajatců v Itálii a řekněte, s jakými národnostmi bychom se zde mohli setkat (vyjděte z textu).**
Tábor v Padule byl zřízen v budově bývalého kláštera. Mezi zajatci bychom našli reprezentanty mnohonárodnostního Rakouska – Uherska. V textu jsou výslovně zmíněni Němci, Maďaři a Jihoslované (tj. Chorvati, Slovinci, Bosňáci).
- **Popište kvalitu života v zajateckém táboře a jeho proměnu v letech 1915-1916. Proč se začaly stavět, tzv. dřevěné baráky?**
Zpočátku se zajatci ubytovávali do kamenných domů, dostávali dostatečnou stravu a měli ložní prádlo. Po bitvě u Gorice v 2. pol. roku 1916, skokem přibylo zajatců. Aby je bylo kde uložit, musely se vystavět nové prosté příbytky, tzv. dřevěné baráky, kde zajatci neměli již tak dobré podmínky jako v domech kamenných.
- **Na základě obrazových dokumentů (DOK 6A-F) popište aktivity zajatců. Jak myslíš, že se společné činnosti mohly promítnout do soužití vícenárodnostních zajatců?**
Aktivity na snímcích: pěvecký sbor, obuvníci, hudebníci, divadelníci, truhláři, sportovci. Jsou známa svědectví, o tom, jak se po fotbalovém zápase strhla bitka mezi týmy Jihoslovanů a Němců³. Naproti tomu společná zaměstnání a zábava spíše mezinárodní vztahy utužovala a přinejmenším budila zvědavost jednoho národa o druhý (např. zpěv, divadelní představení).

³ Viz Bednařík, F. *V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918*, Praha, Památník odboje, 1927, s. 72 - 80

DOK 6A-F: Snímky ilustrující aktivity zajatců, čs. dobrovolníků

Zdroj: Bednařík, F. V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918, Praha, Památník odboje, 1927, s. 140-230

DOK 7: Čs. dobrovolnický sbor v Santa Maria Capua Vetere

V polovině ledna 1917 ožil zajatecký tábor v Santa Marii Capua Vetere nebývalým ruchem. Směs národností, jaká mezi rakousko-uherskými zajatci do té doby v táboře panovala, pozbývala pestrosti. Němci, Maďaři a ostatní kvapně opouštěli tábor, aby postoupili svá místa zajatcům československým, pro něž byl výhradně tento tábor určen... měli trávit zajatecký život ve společnosti své národnosti. Stěhování národů v malém! (...) Přijeli z janovských pevností, Cassina, Paduly, atd.

(...) Na to vše (**Český dobrovolnický sbor, Sokol** atd.) hleděli italští důstojníci s podivem, ale různými pocity. Někteří nepřáli těmto zajateckým novotám a byli by bývali raději viděli, aby zajatci nečinně leželi a ponechali své velitele v klidu jejich ústraní válečného. Jiní však, a bylo jich dosti, se zájmem sledovali čilé vření v táboře a těšili se z nadšení československých zajatců i jejich zábav a kulturního povznesení.

(...) Musil přijít bratr poručík [Angelo] Zeyer, aby odkryl ve skupině našich bratří Kopeckých staré tradice, zděděné po otci v umění panáčkového divadla. Jeho přičiněním si mohli Kopečtí postavit divadélko a opatřit loutky a uspořádali první představení.

Zdroj: Laška, J. *Jak se naši hoši baví na frontě*, in: V boj, 1918

- **Co bylo příčinou zvýšené spolkové a kulturní aktivity československých zajatců od roku 1917?**

Tím důvodem byl vznik tábora Santa Maria Capua Vetera, kam byli sváženi výlučně čs. zajatci.

- **Jaká dvě sdružení se stala páteří organizace čs. zajatců v roce 1917? Jak na ně nahlíželi italští velitelé?**

Český dobrovolnický sbor bylo vlastně sdružení českých zajatců, kteří se chtěli dobrovolně podílet na aktivitách italské armády a pomáhat jí. Tento pracovní sbor pomáhal opravovat a budovat nejprve komunikace v zázemí, později byl nasazován do prací ve frontovém týlu. Sokol se slibně rozvinul již roku 1915 v Padule.

Italští velitelé si většinou nepřáli, aby zajatci projevovali zvýšenou aktivitu, natožpak se sdružovali ke společným podnikům. Byli ale i velitelé, kteří tyto aktivity vítali. Jedním z nich byl i italský generál Graziani, který později roku 1918 nařídil trestné bombardování města Rivy za oběšení čs. legionáře Aloise Štorcha rakouským tribunálem.

- **Jak se zasloužil Angelo Zeyer o povznesení kulturního života mezi čs. dobrovolníky, později vojáky legionáři?**

Tím, že podporoval bratry Kopecké v jejich loutkářském umění, aby mohli hrát představení čs. vojákům. Zeyer, vida blahodárné účinky umění i ušlechtilé zábavy na vojáky, opatřil finanční prostředky na nákup loutek.

DOK 8A: Vznik čs. vojska v Itálii

Koncem března [1918] bylo tedy zásadně rozhodnuto, že československé vojsko v Itálii postaveno. Smlouva byla podepsána z italské strany Orlandem, za ČSNR Štefánikem (...) Královská italská vláda uznává existenci jednotného a samosprávného čs. vojska, podřízeného v národním, politickém a právním ohledu autoritě Národní rady zemí československých (nynější ústředí v Paříži, 18 rue Bonaparte).

Zdroj: Bednařík, F. *V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918*, Praha, Památník odboje, 1927, s. 532

- **DOK 8B: Někdejší ústředí ČSNR**

Zdroj: osobní fotografie, Jan Lorenc

- Vyhledej (v encyklopedii či na internetu) hesla Orlando, ČSNR a Štefánik. Napiš, co nebo koho značí.
Orlando byl italský premiér, jedna z důležitých osobností versailleské mírové konference v roce 1919. ČSNR značí čs. národní radu – výkonný orgán čs. zahraničního odboje v Paříži, jejíž předsedou se roku 1916 stal T. G. Masaryk. Milan Rastislav Štefánik, rodilý Slovák, byl francouzský generál, astronom a letec. Byl 2. místopředsedou ČSNR a čs. ministrem vojenství. Tragicky zahynul roku 1919 při leteckém neštěstí.
- Komu bylo čs. vojsko podřízeno? Jaká instituce se dnes nachází v budově tehdejšího ústředí ČSNR (viz DOK 8B)?
Čs. vojsko bylo přímo podřízeno ČSNR se sídlem v Paříži. Přitom je jasné, že legie musely respektovat strategie velení armád států, kde se právě nacházely. Dnes se v budově tehdejšího ústředí ČSNR nachází České centrum a konzulární oddělení ČR v Paříži.

Seřad' chronologicky následující pojmy a přiřad' letopočty:

zajatecký tábor - čs. vojsko - Československý dobrovolnický sbor - 1918 - 1915 - 1917

1. ___ zajatecký tábor ___ 1915 ___
2. ___ Československý dobrovolnický sbor ___ 1917 ___
3. ___ čs. vojsko ___ 1918

DOK 9A: Angelo Zeyer: Riva

Zdroj: Kol. *Zlatá Praha legiím*, Praha, Otto, 1928, s. 51

Poručík Jan Angelo Zeyer, velitel 2. kulometné roty čs. armádního sboru v Itálii v roce 1918, na svém obraze zachytil poválečnou Rivu spjatou s osudem československého důstojníka legionáře Aloise Štorcha. Ten se dostal z rakouských zákopů k Italům a vstoupil do čs. legie, kde následně vykonával službu výzvědčíka čs. vojska v Itálii.

DOK 9B: Legionář Alois Štorch před rakouským soudem v městě Riva

Když Štorch a Šmarda [výzvědčíci] byli zpozorováni a zajati, naložili je a odvezli do Rivy (...) Prozradili je tlumoky, které byly na břehu nalezeny a v nichž zůstala líčidla a italský chléb (...) Druhý den večer [4. července 1918] začal soud (...) Státní návladní žádal pro

oba trest smrti, protože prý sběhli k nepříteli a chtěli v jeho službách provádět činy ke škodě rakouské armády. Štorch byl jako zběh a velezrádce odsouzen k smrti šibenicí.

(...) Když se o popravě dozvěděl italský generál Graziani, vyžádal si svolení vyšších velitelství, aby za odvetu italská děla střílela na Rivu, což také bylo ještě téhož dne vykonáno.

Zdroj: Bednařík, F. V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918, Praha, Památník odboje, 1927, s. 851-853

- Popiš stručně aféru Aloise Štorcha na základě DOK 9B (strana vyšetřovatelů (státu) a vyslychaného, důvod odsouzení, co ho usvědčilo, rozsudek).
A.Štorch, výzvěděčik v italském vojsku byl při výkonu zajat rakouskými vojáky a následně vyslychán a odsouzen jako zběh a velezrádce. Usvědčily ho původem italské věci v jeho zavazadle.
- O čem vypovídá obraz A. Zeyera: Riva? O bombardování a demolování města.
- V první světové válce se užívalo nejenom palných zbraní, ale také mj. (dez)informačních kampaní např. v podobě letáků shazovaných letadly do nepřátelských zákopů. Urči hypotetické autory následujících dvou rozdílných zpráv (9C,D). Jaká byla motivace pisatele, jaké publikum oslovoval a čeho chtěl dosáhnout?
9C: autor je legionář či Ital, který nabádá čs. vojsko k odvaze a vlastenectví, usiluje o to dát dobrý příklad legionářům. 9D: Je leták shazovaný rakouskými letci do zákopů, aby zdůraznil česky mluvícím vojákům z řad R-U, jak zločinec a zběh lituje svého počínání a tím usměrnil vojáky k loajalitě k Rakousku.

9C

...Štorch odmítl pokrmy a nápoje, které mu byly nabízeny, a jen prosil vojenského kněze, aby pozdravoval jeho matku. Svého činu nelitoval a naopak tvrdil, že konal jen svou vlasteneckou povinnost.

9D

...tvrzení, že Štorch prosil kněze, aby požádal jeho jménem za odpuštění představené a kamarády, jimž svým činem způsobil škody...

Zdroj: Bednařík, F. c.d., s. 853-854

DOK 10: Angelo Zeyer a muzeum v Roveretu

K součinnosti byl také vyzván Památník odboje, jenž v jedné z nejkrásnějších síní vytvořil zásluhou malíře Angela Zeyera důstojné čs. oddělení. O udržování naší síně se za podpory Památníku odboje stará správa musea s nesmírnou péčí. Museum bylo otevřeno 12. října 1921 za přítomnosti italského krále. Tím slouží čs. oddělení válečného musea v Roveretu nejen k uctění památky mrtvých a zvěčnění činů italské legie, ale tak k propagaci znalosti o československém národě za hranicemi.

Zdroj: Bednařík, F. V boj! Kronika čsl. legie v Itálii 1915-1918, Praha, Památník odboje, 1927, s. 916

- Jak se jmenovala organizace pečující o muzeum a koho pověřila jeho vyzdobením? Kolik let uplynulo od konce války, když bylo muzeum otevřeno?

Památník odboje pověřil Angela Zeyera o vyzdobení muzea. Zeyer měl již zkušenost např. s organizací a výzdobou kanadského pavilonu na výstavě v Gentu roku 1913. Po téměř 3 letech od konce války se muzeum v Roveretu otevřelo.

- V jakém městě se muzeum nachází a jaký je jeho účel?
Muzeum v Roveretu má za úkol informovat o čs. vojácích potažmo čs. národě.

Shrnutí:

- Vyjmenuj fronty a bojiště, kde bojoval Angelo Zeyer a ukaž je na mapě:
 1. ...krakovská..fronta
 2.srbská, resp. černoohorská..fronta, bitva o ...Lovčen.....
 3.italská.....fronta
- Na které frontě působil jako legionář? Které evropské země Zeyer navštívil a čím se zasloužil o prestiž čs. legionářů (potažmo čs. národa) v cizině, resp. v Itálii?
Na italské frontě Zeyer podporoval mj. kulturní vyžití pěchoty. Z jeho předválečných cest jmenujme především ty do Belgie, Nizozemí, Dalmácie, Itálie, Francie, Anglie a Skotska Organizoval otevření a výzdobu čs. válečného oddělení vojenského muzea v Roveretu roku 1921. Italové, ale i další cizinci, se tak mohli seznámit s činností čs. armádního sboru, potažmo s nově vzniklým čs. státem.

©ČŠBH, o. s. Licence CC BY-NC-ND <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>

Projekt byl podpořen Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci dotačního programu Podpora vzdělávání v jazycích národních menšin a multikulturní výchovy v roce 2013. Mediální partner: Český rozhlas – Radio Praha